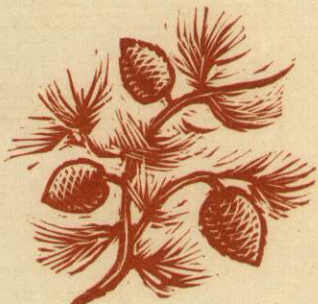

*belic
s
luna
i
de l'hermità
de Samalús
amb el
fus
de l'hermità
de Samalús
amb el
fus
de l'hermità
de Samalús*

COBLES A LLAOR DE L'ERMITÀ DE SAMALÚS MOSSÈN RAMON GARRIGA

Puix viviu en companyia
de Maria i de Jesús,
doneu-nos pau i alegria,
ermità de Samalús.

Heu bastit la vostra casa,
com si fos un niu d'ocells,
entre la serra i la rasa
tota voltada d'arbrells.
Us besa el sol cada dia,
no us fa la lluna refús:

Un xiprer de tofa airosa
que plantà una mà gentil,
com el fus d'una filosa
va filant l'airet subtil.
Si assenyalen l'ampla via
cel amunt filosa i fus:

L'ombradiu d'una figuera
tempera les xafagors
fent-vos la sesta lleugera
i emmelada amb mil dolçors;
una parra s'hi associa
amb el seu brancam profús:

A l'estiu, quan les cigales
s'embriaguen de perfum
i l'alosa esten les ales
per banyar-se dins la llum,
convertiu en poesia
aquest bé de Déu difús:

Quan l'oreneta llemenca
cerca recers de calor
i la vinya moradenca
va llanguint dins la tardor,
us sorprèn la melangia
pregona dels anys madurs:

I quan la neu s'afflوتا
i no es veu ànima enlloc
i és benaurada l'estona
pesant figures vora el foc,
encara furga i rumia
vostre pensament il·lús:

Cada jorn dieu la missa
al patern banc de fuster
quan la boira s'esclarissa
damunt del vostre verger;
en alçar Déu a migdia
calma el torn trist i confús:

Ja torna la primavera,
ja ve el Diumenge de Rams,
ja brosta la ginestera
i els blats verdegem pels camps.
El neguit us desfcia
somniaant retorns segurs:

El vostre esguart com s'afua
albirant, al llarg del rost,
els amics que en gran corrua
vénen l'últim jorn d'agost!
I en trobar-vos, jo diria
que ens surt a rebre Jesús:

Puix viviu en companyia
de Maria i de Jesús,
doneu-nos pau i alegria
ermità de Samalús.

Oremus: *Consérva nobis, quaesumus, Dómine, servum tuum Raimúndum, eremítam samalusensem, ut ipso intercedente, ad multos annos, amicitiae et poesis dulcedinem gustáre mereámur. Amén.*

Tornada

Puix vi - viu en com - pa - nyi - a de Ma - ri - a i de Je - sús: Do - neu - nos pau i a - le - gri - a, Er - mi -
tà de Sa - ma - lús Heu bas tit la vos tra ca - sa com si fos un vol d'o - cels, en tre la se rra i la
ra - sa, to - ta vol - ta - da d'ar - brells. Us be sa el sol tot el di - a, no us fa la llu na re - fús.

Ramon Garriga, Cobles a llaor de l'ermità de Samalús mossèn, Parròquia de Samalús, 1955, p. 1